

17.06.2026
FM2026/133
Naleraq
Broberg

Pele

Forslag til forespørgselsdebat om hvorvidt man skal evaluere arbejdstiderne om sommeren i de offentlige arbejdspladser.

(Inatsisartut medlem Aqqalu C. Jerimiassen, Atassut)

Ordførerindlæg

Naleraq har fremsat lovforslag om at afskaffe sommertid og gå tilbage til UTC -3. Det handler ikke om at diktere private virksomheders arbejdstider. Det handler om tidens bestemmelse, altså hvilken officiel tid Grønland skal have.

Hvis Naalakkersuisut, Atassut eller andre mener, at arbejdstiden om sommeren er et reelt problem, så er spørgsmålet enkelt: Hvorfor har man så igen og igen udskudt behandlingen af Naleraqs forslag om tidens bestemmelse?

Forslaget skulle have været endeligt behandlet først på efterårssamlingen 2024. Siden blev det udskudt til den udskudte del i foråret 2025. Derefter til efterårssamlingen 2025. Og senest til den forlængede del, der blev aflyst i februar 2026 med henvisning til USA-situationen.

Og det er ikke en teknikalitet. Forslag, der ikke er endeligt vedtaget ved Inatsisartutårets afslutning, bortfalder. Når et forslag bortfalder, skal Inatsisartut starte forfra, hvis det genfremsættes.

Så nu står vi igen med samme problem. Tiden påvirker borgernes hverdag, søvn, skole, arbejde og familieliv. Men i stedet for at tage beslutningen, har man skubbet sagen foran sig, indtil den falder bort. Det er ikke ansvarlig lovgivning. Det er politisk nøl forklædt som proces.

Det bliver især mærkværdigt, når man nu kan læse, at Atassut, som er imod at afskaffe sommertid og dermed imod at fjerne de årligt tilbagevendende skift, nu foreslår at evaluere arbejdstiderne om sommeren på offentlige arbejdspladser.

Med andre ord: Man vil ikke rette på selve tidsproblemet, men man vil gerne symptombehandle de problemer, som tidsændringen har været med til at skabe.

Atassut har været imod, at Grønland vender tilbage til UTC -3, selv om det passer bedre til landets geografiske placering. Alligevel peger man nu selv på, at folk kan være trætte om morgenen og mere friske om aftenen om sommeren. Det er jo netop en del af den kritik, Naleraq har rejst.

Forskellen er bare, at Naleraq vil løse problemet ved roden, mens andre vil administrere konsekvenserne bagefter.

Hvis Atassut mente, at arbejdstiden om sommeren er et problem for bestemte arbejdspladser, hvorfor foreslog man så ikke bare, at de konkrete arbejdspladser kunne tilrettelægge deres arbejdstider anderledes?

Hvis problemet for eksempel handler om Air Greenland, bestemte turnusordninger, flyafgange eller enkelte dele af erhvervslivet, så må løsningen være, at de arbejdspladser organiserer sig efter deres egne behov. Det er sådan arbejdsmarkedet normalt fungerer.

Men i stedet har man været med til at holde hele det grønlandske samfund som gidsel for ønsket om UTC -2. Alle andre skal tilpasse sig. Børn, familier, skoler, arbejdspladser og almindelige borgere skal leve med konsekvenserne, fordi nogle har ønsket en tidszone, der ikke passer naturligt til landets geografiske placering.

Det mest bemærkelsesværdige er, at Atassuts eget forslag faktisk bekræfter problemet. Forslagsstilleren peger selv på, at folk kan være trætte om morgenen og mere friske om aftenen om sommeren. Men forslaget bliver ikke brugt til at sige det åbenlyse: at overgangen til UTC -2 har været skadelig og uigennemtænkt.

I stedet forsøger man at symptombehandle følgerne af en forkert beslutning. Naleraq ønsker ikke at diktere private virksomheders arbejdstider. Vi blander os ikke i, hvordan det private erhvervsliv organiserer sig. Hvis en virksomhed eller en offentlig arbejdsplads har behov for særlige arbejdstider om sommeren, må den organisere sig efter det.

Men hele Grønlands officielle tid skal ikke indrettes efter enkelte aktørers behov. Tidens bestemmelse handler om hele samfundet. Derfor bør vi afskaffe sommertid og vende tilbage til UTC -3.

Og ja, Naleraq kommer til at fremsætte forslaget igen. Også selv om vi tydeligt kan høre, at koalitionen ikke ønsker det.

For når et problem påvirker borgernes hverdag, søvn, skolegang, arbejdsliv og familieliv, så forsvinder problemet ikke, bare fordi et flertal udskyder sagen, lader den bortfalde eller håber, at alle andre glemmer den.

Det gør vi ikke.